

การวัดเจตคติของนักเรียนที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562

รัตติมา บุญสวน

โรงเรียนเมืองราชวิทยาลัย
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 40
กระทรวงศึกษาธิการ

การวัดเจตคติของนักเรียนที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562

รัตติมา บุญสวน

โรงเรียนเมืองрадวิทยาคม
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 40
กระทรวงศึกษาธิการ

ประกาศคุณูปการ

การศึกษางานวิจัยในครั้งนี้ สำเร็จได้ด้วยความอนุเคราะห์จากนายเสรี เปรมปรีดี ท่านผู้อำนวยการโรงเรียนเมืองราดวิทยาคม นางรัชฌุ บัวพันธ์ หัวหน้ากลุ่มบริหารงานวิชาการที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์ ให้คำแนะนำ ให้ความรู้ ความคิดที่มีประโยชน์ และอำนวยความสะดวกในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้เป็นอย่างดี และขอขอบคุณนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ของโรงเรียนเมืองราดวิทยาคมทุกคนที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการวิจัยและเก็บข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ จนกระทั่งการศึกษาวิจัยครั้งนี้เสร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอขอบคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

นางรัตติมา บุญสวน
ผู้วิจัย

บทคัดย่อ

ชื่องานวิจัย	การวัดเจตคติของนักเรียนที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
ชื่อผู้วิจัย	นางรัตติมา บุญสวน
กลุ่มสาระการเรียนรู้	ภาษาต่างประเทศ(ภาษาอังกฤษ)

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อวัดเจตคติของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 กลุ่มทดลองเป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 จำนวน 30 คน โดยให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดเจตคติจำนวน 10 ข้อ ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น จำนวน 1 ฉบับ จากนั้นจึงทำการวิเคราะห์ผลคะแนน โดยวิธีหาค่าเฉลี่ย

ผลการศึกษาปรากฏว่า คะแนนเฉลี่ยของแบบสอบถามมีค่าเท่ากับ 4.55 ซึ่งแปลความได้ว่านักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษ

สารบัญ

	หน้า
ประกาศคุณูปการ	ก
บทคัดย่อ	ข
สารบัญ	ค
บทที่ 1 บทนำ	
ความเป็นมาและความสำคัญ	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	1
กรอบแนวคิดในการวิจัย	1
ขอบเขตของการวิจัย	2
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	2
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	3
ความหมายและประเภทของเจตคติ	3
องค์ประกอบของเจตคติ	4
คุณลักษณะของเจตคติ	5
การวัดเจตคติ	6
การเปลี่ยนเจตคติ	8
การสร้างเจตคติ	9
ประโยชน์ของเจตคติ	10
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	11
ประชากร	11
เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	11
การเก็บรวบรวมข้อมูล	11
วิธีดำเนินการวิจัย	11
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	14
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	14
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	15
สรุปผลการศึกษาวิจัย	15
อภิปรายผล	15
ข้อเสนอแนะ	15
เอกสารอ้างอิง	16

ภาคผนวก

แบบสอบถาม

18

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเข้ามามีบทบาทต่อมนุษย์เป็นอย่างมาก เนื่องจากความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและการติดต่อสื่อสารที่ทันสมัย ทำให้การติดต่อสื่อสารกันระหว่างประเทศเป็นไปอย่างรวดเร็ว ดังนั้นจึงจำเป็นต้องอย่างยิ่งในการที่จะเรียนรู้ภาษาอังกฤษอันเป็นภาษาสากลเพื่อนำมาใช้ในการติดต่อสื่อสาร และ เพื่อความเจริญก้าวหน้าทางวิชาการ ในด้านการศึกษาชั้นภาษาอังกฤษได้ถูกบรรจุไว้ในหลักสูตร ให้นักเรียนได้เรียนรู้ ตั้งแต่ระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา ตลอดจนในระดับอุดมศึกษา ซึ่งจากวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ภาษาอังกฤษในปัจจุบัน นอกจากจะมีจุดประสงค์เพื่อให้นักเรียนมีความสามารถในการใช้ภาษา ทั้งเพื่อการศึกษาและการนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันแล้ว ยังมีการมุ่งเน้นให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ เห็นประโยชน์และคุณค่าของภาษาอังกฤษอีกด้วย ดังนั้นจึงทำให้ผู้วิจัยเห็นความสำคัญของการมีเจตคติที่ดีต่อ ภาษาอังกฤษของนักเรียน จึงได้จัดทำการศึกษาวิจัยเพื่อวัดเจตคติของนักเรียนที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการแก้ปัญหาในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อวัดเจตคติของนักเรียนที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ
2. เพื่อรวบรวมข้อมูลสำหรับการแก้ปัญหาในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ

ตัวแปรที่ศึกษา

1. แบบสอบถามวัดเจตคติของนักเรียนที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ
2. ระดับคะแนนเฉลี่ยของแบบสอบถาม

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาเจตคติของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยได้จัดทำแบบสอบถามเพื่อวัดเจตคติของนักเรียนที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 10 ข้อ โดยใช้ข้อคำถามทั้ง 2 ประเภท คือ ประเภททางบวก และ ทางลบ และได้ทำการนำผลของแต่ละข้อ

คำถามมาหาค่าเฉลี่ย แล้วนำมาวิเคราะห์หาข้อสรุป พร้อมทั้งนำเสนอในรูปของตารางประกอบคำบรรยาย เพื่อศึกษาเจตคติของนักเรียนที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ

ขอบเขตของการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการ ได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ดังนี้

1.ประชากร ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือนักเรียนโรงเรียนเมืองราดวิทยาคมกำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 ในภาคเรียนที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2562 จำนวนนักเรียนจำนวน 30 คน

2. เครื่องมือ

เป็นแบบสอบถามเพื่อวัดเจตคติของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 ที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 10 ข้อ ที่มีข้อความประเภททางบวก 7 ข้อ และ ข้อคำถามประเภททางลบ 3 ข้อ รวม 10 ข้อ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 มีเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษ
2. ได้แนวทางในการแก้ปัญหาในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยเสนอตามลำดับหัวข้อ ดังนี้

1. ความหมายและประเภทของเจตคติ
2. องค์ประกอบของเจตคติ
3. คุณลักษณะของเจตคติ
4. การเกิดและการเปลี่ยนแปลงเจตคติ
5. การวัดเจตคติ
6. การเปลี่ยนเจตคติ
7. การสร้างเจตคติ
8. ประโยชน์ของเจตคติ

ความหมายและประเภทของเจตคติ

เจตคติบางครั้งก็เรียกทัศนคติ มีความหมายตามคำอธิบายของนักจิตวิทยา เช่น อัลพอร์ต (Allport อ้างถึงใน นวลศิริ เปาโรหิต, 2545 : 125) ได้ให้ความหมายของเจตคติว่าเป็นสภาวะของความพร้อมทางจิตใจซึ่งเกิดจากประสบการณ์ สภาวะความพร้อมนี้เป็นแรงที่กำหนดทิศทางของปฏิกริยาระหว่างบุคคลที่มีต่อบุคคล สิ่งของและ สถานการณ์ที่เกี่ยวข้อง เจตคติจึงก่อรูปได้ดังนี้

1. เกิดจากการเรียนรู้ วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมในสังคม
2. การสร้างความรู้สึกรู้สึกจากประสบการณ์ของตนเอง
3. ประสบการณ์ที่ได้รับจากเดิม มีทั้งทางบวกและลบ จะส่งผลถึงเจตคติต่อสิ่งใหม่ที่คล้ายคลึงกัน

4. การเลียนแบบบุคคลที่ตนเองให้ความสำคัญ และรับเอาเจตคตินั้นมาเป็นของตนเอง
เบลกินและสกายเดล (Belkin and Skydell อ้างถึงใน จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย, 2549 : 58) ให้ความสำคัญ ของเจตคติว่าเป็นแนวโน้มที่บุคคลจะตอบสนองในทางที่พอใจหรือไม่พอใจต่อสถานการณ์ต่าง ๆ

เจตคติจึงมีความหมายสรุปได้ดังนี้

1. ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ หลังจากที่บุคคลได้มีประสบการณ์ในสิ่งนั้น
ความรู้สึกนี้จึงแบ่งเป็น 3 ลักษณะ คือ

- 1.1 ความรู้สึกในทางบวก เป็นการแสดงออกในลักษณะของความพึงพอใจ เห็นด้วย ชอบและสนับสนุน
- 1.2 ความรู้สึกในทางลบ เป็นการแสดงออกในลักษณะไม่พึงพอใจ ไม่เห็นด้วย ไม่ชอบ และไม่สนับสนุน
- 1.3 ความรู้สึกที่เป็นกลางคือไม่มีความรู้สึกใด ๆ
2. บุคคลแสดงความรู้สึกทางด้านพฤติกรรม ซึ่งแบ่งพฤติกรรมเป็น 2 ลักษณะ คือ
 - 2.1 พฤติกรรมภายนอก เป็นพฤติกรรมที่สังเกตได้ มีการกล่าวถึง สนับสนุน ท่าทาง หน้าตาบ่งบอก ความพึงพอใจ
 - 2.2 พฤติกรรมภายใน เป็นพฤติกรรมที่สังเกตไม่ได้ ชอบหรือไม่ชอบก็ไม่แสดงออก เจตคติแบ่งเป็น 5 ประเภท ได้แก่
 1. เจตคติในด้านความรู้สึกหรืออารมณ์ (Affective Attitude) ประสบการณ์ที่คนได้สร้างความพึงพอใจและความสุขใจ จนกระทั่งทำให้มีเจตคติที่ดีต่อสิ่งนั้น ตลอดจนเรื่องอื่น ๆ ที่คล้ายคลึงกัน
 2. เจตคติทางปัญญา (Intellectual Attitude) เป็นเจตคติที่ประกอบด้วยความคิดและความรู้เป็นแกน บุคคลอาจมีเจตคติต่อบางสิ่งบางอย่างโดยอาศัยการศึกษา ความรู้ จนเกิดความเข้าใจ และมีความสัมพันธ์กับจิตใจ คืออารมณ์และความรู้สึกร่วม หมายถึง มีความรู้สึกจนเกิดความซาบซึ้ง เห็นดีเห็นงามด้วย เช่น เจตคติที่มีต่อศาสนาเจตคติที่ไม่ดีต่อยาเสพติด
 3. เจตคติทางการกระทำ (Action-oriented Attitude) เป็นเจตคติที่พร้อมจะนำไปปฏิบัติ เพื่อสนอง ความต้องการของบุคคล เช่น เจตคติที่ดีต่อการพูดจาไพเราะอ่อนหวานเพื่อให้อื่นเกิดความนิยม เจตคติที่มีต่องานในสำนักงาน
 4. เจตคติทางด้านความสมดุล (Balanced Attitude) ประกอบด้วยความสัมพันธ์ทางด้านความรู้สึกและอารมณ์เจตคติทางปัญญาและเจตคติทางการกระทำ เป็นเจตคติที่สามารถตอบสนองต่อความพึงพอใจในการทำงาน ทำให้บุคคลสามารถทำงานตามเป้าหมายของตนเองและองค์กรได้
 5. เจตคติในการป้องกันตัวเอง (Ego-defensive Attitude) เป็นเจตคติเกี่ยวกับการป้องกันตนเองให้พ้นจากความขัดแย้งภายในใจ ประกอบด้วยความสัมพันธ์ทั้ง 3 ด้าน คือ ความสัมพันธ์ด้านความรู้สึก อารมณ์ ด้านปัญญาและด้านการกระทำ

องค์ประกอบของเจตคติ

โดยทั่วไป เจตคติประกอบด้วยองค์ประกอบ 3 ประการ คือ

1. องค์ประกอบด้านความรู้ความเข้าใจ (Cognitive Component) เป็นองค์ประกอบด้านความรู้ความเข้าใจของบุคคลที่มีต่อสิ่งเรานั้น ๆ เพื่อเป็นเหตุผลที่จะสรุปความ และรวมเป็นความเชื่อหรือช่วยในการประเมินค่าสิ่งเรานั้น ๆ

2. องค์ประกอบด้านความรู้สึกและอารมณ์ (Affective Component) เป็นองค์ประกอบด้านความรู้สึก หรืออารมณ์ของบุคคล ที่มีความสัมพันธ์กับสิ่งเร้า ต่างเป็นผลต่อเนื่องมาจากที่บุคคลประเมินค่าสิ่งเร้านั้น แล้วพบว่าพอใจหรือไม่พอใจ ต้องการหรือไม่ต้องการ ดีหรือเลว

องค์ประกอบทั้งสองอย่างมีความสัมพันธ์กัน เจตคติบางอย่างจะประกอบด้วยความรู้สึก ความเข้าใจมาก แต่ประกอบด้วยองค์ประกอบด้านความรู้สึกและอารมณ์น้อย เช่น เจตคติที่มีต่องานที่ทำ ส่วนเจตคติที่มีต่อแพชชั่นเสื้อผ้าจะมีองค์ประกอบด้านความรู้สึกและอารมณ์สูง แต่มีองค์ประกอบด้านความรู้สึกความเข้าใจต่ำ

3. องค์ประกอบด้านพฤติกรรม (Behavioural Component) เป็นองค์ประกอบทางด้านความพร้อม หรือความโน้มเอียงที่บุคคลประพฤติปฏิบัติ หรือตอบสนองต่อสิ่งเร้าในทิศทางที่จะสนับสนุนหรือคัดค้าน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความเชื่อ หรือความรู้สึกของบุคคลที่ได้รับจากการประเมินค่าให้สอดคล้องกับความรู้สึกที่มีอยู่

เจตคติที่บุคคลมีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด หรือบุคคลหนึ่งบุคคลใด ต้องประกอบด้วยทั้งสามองค์ประกอบเสมอ แต่จะมีปริมาณมากน้อยแตกต่างกันไป โดยปรกติบุคคลมักแสดงพฤติกรรมในทิศทางที่สอดคล้องกับเจตคติที่มีอยู่แต่ก็ไม่เสมอไปทุกกรณี ในบางครั้งเรามีเจตคติอย่างหนึ่ง แต่ก็ไม่ได้แสดงพฤติกรรมตามเจตคติที่มีอยู่ก็มี

คุณลักษณะของเจตคติ

เจตคติมีคุณลักษณะที่สำคัญดังนี้

1. เจตคติเกิดจากประสบการณ์ สิ่งเร้าต่าง ๆ รอบตัวบุคคล การอบรมเลี้ยงดู การเรียนรู้ ขนบธรรมเนียมประเพณี และวัฒนธรรม เป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดเจตคติ แม้ว่าจะมีประสบการณ์ที่เหมือนกันก็เป็นเจตคติที่แตกต่างกันได้ ด้วยสาเหตุหลายประการ เช่น สติปัญญา อายุ เป็นต้น

2. เจตคติเป็นการเตรียม หรือความพร้อมในการตอบสนองต่อสิ่งเร้า เป็นการเตรียมความพร้อมภายในของจิตใจมากกว่าภายนอกที่สังเกตได้ สภาวะความพร้อมที่จะตอบสนอง มีลักษณะที่ซับซ้อนของบุคคลว่า ชอบหรือไม่ชอบ ยอมรับหรือไม่ยอมรับ เกี่ยวข้องกับอารมณ์ด้วย

3. เจตคติมีทิศทางของการประเมิน ทิศทางของการประเมินคือลักษณะความรู้สึกหรืออารมณ์ที่เกิดขึ้น ถ้าเป็นความรู้สึกหรือประเมินว่าชอบ พอใจ เห็นด้วย ก็คือเป็นทิศทางในทางที่ดี เรียกว่าเป็นทิศทางในทางบวก และถ้าประเมินออกมาในทางไม่ดี เช่น ไม่ชอบ ไม่พอใจ ก็มีทิศทางในทางลบ เจตคติทางลบไม่ได้หมายความว่าไม่ควรมีเจตคตินั้นเป็นเพียงความรู้สึกที่ไม่ดีต่อสิ่งนั้น

4. เจตคติมีความเข้ม คือมีปริมาณมากน้อยของความรู้สึก ถ้าชอบมากหรือไม่เห็นด้วยอย่างมากก็แสดงว่ามี ความเข้มสูง ถ้าไม่ชอบเลยหรือเกลียดที่สุดก็แสดงว่ามีความเข้มสูงไปอีกทางหนึ่ง

5. เจตคติมีความคงทน เจตคติเป็นสิ่งที่บุคคลยึดมั่นถือมั่น และมีส่วนในการกำหนดพฤติกรรมของคนนั้น การยึดมั่นในเจตคติต่อสิ่งใด ทำให้การเปลี่ยนแปลงเจตคติเกิดขึ้นได้ยาก

6. เจตคติมีทั้งพฤติกรรมภายในและพฤติกรรมภายนอก พฤติกรรมภายในเป็นสภาวะทางจิตใจ ซึ่งหากไม่ได้แสดงออก ก็ไม่สามารถรู้ได้ว่าบุคคลนั้นมีเจตคติอย่างไรในเรื่องนั้น เจตคติเป็นพฤติกรรมภายนอกแสดงออกเนื่องจากถูกกระตุ้น และการกระตุ้นยังมีสาเหตุอื่น ๆ ร่วมอยู่ด้วย

7. เจตคติต้องมีสิ่งเร้าจึงมีการตอบสนองขึ้น ไม่จำเป็นว่าเจตคติที่แสดงออกจากพฤติกรรมภายในและพฤติกรรมภายนอกจะต้องตรงกัน เพราะก่อนแสดงออกนั้นก็ปรับปรุงให้เหมาะสมกับสภาพของสังคม แล้วจึงแสดงออกเป็นพฤติกรรมภายนอก

การเกิดและการเปลี่ยนแปลงเจตคติ

เจตคติเกิดจากการมีประสบการณ์ทั้งทางตรงและทางอ้อม หากประสบการณ์ที่เราได้รับเพิ่มเติมแตกต่างจากประสบการณ์เดิม เราก็อาจเปลี่ยนแปลงเจตคติได้ การเปลี่ยนแปลงเจตคติมี 2 ทาง

1. การเปลี่ยนแปลงในทางเดียวกัน (Congruent Change) หมายถึง เจตคติเดิมของบุคคลที่เป็นไปในทางบวกจะเพิ่มมากขึ้นในทางบวก แต่ถ้าเจตคติเป็นไปในทางลบก็เพิ่มมากขึ้นในทางลบด้วย

2. การเปลี่ยนแปลงไปคนละทาง (Incongruent Change) หมายถึง การเปลี่ยนแปลงเจตคติเดิมของบุคคลที่เป็นไปในทางบวกจะลดลงและไปเพิ่มทางลบ

หลักการของการเปลี่ยนแปลงเจตคติ รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงไปในทางเดียวกัน หรือการเปลี่ยนแปลงไปคนละทางนั้น มีหลักการว่า เจตคติที่เปลี่ยนแปลงไปในทางเดียวกันเปลี่ยนได้ง่ายกว่าเจตคติที่เปลี่ยนแปลงไปคนละทาง เพราะการเปลี่ยนแปลงไปในทางเดียวกันมีความมั่นคง ความคงที่มากกว่าการเปลี่ยนแปลงไปคนละทาง การเปลี่ยนแปลงเจตคติเกี่ยวข้องกับปัจจัยต่อไปนี้

1. ความสุดขีด (Extremeness) เจตคติที่อยู่ปลายสุดเปลี่ยนแปลงได้ยากกว่าเจตคติที่ไม่รุนแรงนัก เช่น ความรักที่สุดและความเกลียดที่สุดเปลี่ยนแปลงยากกว่าความรักและความเกลียดที่ไม่มากนัก

2. ความซับซ้อน (Multicomplexity) เจตคติที่เกิดจากสาเหตุเดียวกันเปลี่ยนได้ง่ายกว่าเกิดจากหลาย ๆ สาเหตุ

3. ความคงที่ (Consistency) เจตคติที่มีลักษณะคงที่มาก หมายถึงเจตคติที่เป็นความเชื่อฝังใจ เปลี่ยนแปลงยากกว่าเจตคติทั่วไป

4. ความสัมพันธ์เกี่ยวเนื่อง (Interconnectedness) เจตคติที่มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน โดยเฉพาะที่เป็นไปในทางเดียวกันเปลี่ยนแปลงได้ยากกว่าเจตคติที่มีความสัมพันธ์ไปในทางตรงกันข้าม

5 ความแข็งแกร่งและจำนวนความต้องการ (Strong and Number of Wants Served) หมายถึง เจตคติที่มีความจำเป็นและความต้องการในระดับสูง เปลี่ยนแปลงได้ยากกว่าเจตคติที่ไม่แข็งแกร่งและไม่อยู่ในความต้องการ

6 ความเกี่ยวเนื่องกับค่านิยม (Centrality of Related Values) เจตคติหลายเรื่องเกี่ยวเนื่องจากค่านิยมความเชื่อที่ค่านิยมนั้นค่านิยมที่ปรารถนา และเจตคติสืบเนื่องจากค่านิยม ขนบธรรมเนียม ประเพณี และวัฒนธรรมนั้นเป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงได้ยาก

การวัดเจตคติ

การวัดเจตคติ เป็นการวัดคุณลักษณะภายในของบุคคลเกี่ยวกับอารมณ์และความรู้สึก ซึ่ง ไพศาล หวังพานิช (2530, หน้า 147) ได้กล่าวว่า คุณลักษณะภายในมีการแปรเปลี่ยนได้ง่าย การวัดเจตคติจึงต้องยึดหลักสำคัญดังนี้

1. ต้องยอมรับข้อตกลงเบื้องต้นเกี่ยวกับการวัดเจตคติ คือ

1.1 เจตคติของบุคคลจะมีลักษณะคงที่หรือคงเส้นคงวาอยู่ช่วงเวลาหนึ่ง ไม่ได้ผันแปรตลอดเวลา อย่างน้อยจะต้องมีช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งที่มีความรู้สึกต่อสิ่งหนึ่งคงที่ทำให้สามารถวัดได้

1.2 เจตคติของบุคคลไม่สามารถวัดหรือสังเกตเห็นได้โดยตรงจึงจะต้องวัดทางอ้อม โดยวัดจากแนวโน้มที่บุคคลจะแสดงออกหรือประพฤติอย่างสม่ำเสมอ

1.3 เจตคติ นอกจากจะแสดงออกในรูปทิศทางของความรู้สึกนึกคิด เช่น สนับสนุน หรือคัดค้านแล้วยังมีขนาดและปริมาณของความรู้สึกนึกคิดนั้น ๆ ด้วย ดังนั้นนอกจากจะสามารถ ทราบทิศทางแล้วยังสามารถวัดความเข้มของเจตคติได้ด้วย

2. การวัดเจตคติใดก็ตามจะต้องมีสิ่งประกอบ 3 ประการ คือ ตัวบุคคลที่ถูกวัด สิ่งเร้า และการตอบสนอง

3. สิ่งเร้าที่นิยมใช้ คือ ข้อความวัดเจตคติ ซึ่งเป็นสิ่งเร้าทางภาษาที่ใช้อธิบายถึงคุณค่าคุณลักษณะของสิ่งนั้นเพื่อให้บุคคลตอบสนองออกมาเป็นระดับความรู้สึก เช่น มาก ปานกลาง น้อย เป็นต้น

4. การวัดเจตคติของบุคคลเกี่ยวกับเรื่องใดสิ่งใด ต้องพยายามถามคุณค่าและลักษณะในแต่ละด้านของเรื่องนั้นออกมาแล้วนำผลซึ่งเป็นส่วนประกอบหรือรายละเอียดปลีกย่อยมาผสมผสานสรุปรวมเป็นเจตคติของบุคคลนั้น เพราะฉะนั้นจึงจำเป็นต้องอย่างยิ่งที่การวัดนั้น ๆ จะต้องครอบคลุมลักษณะต่าง ๆ ครบทุกลักษณะเพื่อให้การสรุปตรงตามความจริงมากที่สุด

5. ต้องคำนึงถึงความเที่ยงตรงของผลการวัดอย่างเป็นพิเศษกล่าวคือ ต้องพยายามให้ผลที่วัดได้ตรงตามสภาพความเป็นจริงของบุคคลทั้งในแง่ทิศทางและระดับ และช่วงของเจตคติ

เนื่องจากเจตคติประกอบด้วยหลายองค์ประกอบ ซึ่งแต่ละองค์ประกอบมีความสัมพันธ์ เชื่อมโยงกันอย่างต่อเนื่อง ดังนั้นการวัดเจตคติที่องค์ประกอบหนึ่ง ก็ย่อมบอกถึงเจตคติของบุคคลได้ ดังที่ ดวงเดือน พันธุนาวิณ (2530, หน้า 9 - 22) กล่าวว่า การศึกษาเจตคติประกอบด้วย 6 วิธี ดังนี้

1. การสังเกต หมายถึง การเฝ้ามองและจดบันทึกพฤติกรรมของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง แล้วนำข้อมูลที่สังเกตได้ไปอนุมานว่าบุคคลนั้นมีเจตคติต่อสิ่งนั้นอย่างไร
2. การสัมภาษณ์ คือ วิธีการถามให้ตอบด้วยปากเปล่า ผู้เก็บข้อมูลอาจจดบันทึกคำตอบหรืออัดเสียงตอบไว้ได้ แล้วนำมาวิเคราะห์คำตอบภายหลัง วิธีการสัมภาษณ์ให้ข้อมูลครอบคลุมทั้งอดีต ปัจจุบัน อนาคต และสิ่งอื่นที่เกี่ยวข้อง แต่มีข้อจำกัดเพราะวิธีการสัมภาษณ์เป็นการตอบ หรือเล่าพฤติกรรมของตนเองหรือผู้อื่น ซึ่งเปิดโอกาสให้ผู้ถูกศึกษาเล่าแต่พฤติกรรมที่ตนเอง เห็นสมควรจะนำมาเปิดเผยหรือเล่าพฤติกรรมที่สังคมยอมรับ

3. แบบสอบถาม วิธีนี้ใช้กับผู้ที่มีการศึกษาพอสมควร คือสามารถอ่านออกเขียนได้ แบบวัดเจตคตินั้นจะมีข้อคำถามและคำตอบต่าง ๆ ไว้ให้เลือกตอบ โดยทำไว้เป็นมาตรฐานแบบแผนเดียวกันสำหรับผู้ตอบทุกคน การใช้แบบวัดเจตคติเป็นวิธีการที่ใช้มากที่สุดในการศึกษาเกี่ยวกับเจตคติ เพราะใช้เวลาน้อยและได้คำตอบที่แท้จริงมากกว่าวิธีอื่น ซึ่ง ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2538, หน้า 179 - 191) ได้สรุปถึงแบบทดสอบเจตคติว่ามีอยู่ด้วยกัน 3 วิธี คือ

- 3.1 วิธีของเทอร์สโตน (Thurstone's Method) เป็นวิธีที่เรียกว่า ไพรอร์อะพรอช (Priori Approach) วิธีการนี้จะหาค่าของแต่ละมาตราของข้อความทางเจตคติก่อนที่จะนำไปใช้ในการวิจัย และกำหนดค่ามาตรามีค่าตั้งแต่ 0 ถึง 1

- 3.2 วิธีของลิเคิร์ต (Likert's Method) วิธีนี้กำหนดมาตราเป็น 5 ชั้น แต่ละชั้นจะกำหนดค่าไว้หลังจากไปรวบรวมข้อมูลในการวิจัยมาแล้ว จึงมีชื่อว่า พอส เทียเรียโร แอ็พโพรช (Posteriori Approach)

- 3.3 วิธีของออสกู๊ด (Osgood's Method) เป็นวิธีวัดเจตคติโดยใช้ความหมายของภาษา (Semantic Differential Scales) มาใช้ในการสร้างมาตรา

ทั้ง 3 วิธีดังกล่าวเป็นที่นิยมใช้กันมาก โดยเฉพาะวิธีของลิเคิร์ต ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ ก็ใช้วิธีการของลิเคิร์ต เช่นกัน

4. การสร้างจินตภาพ เป็นวิธีการสร้างจินตนาการโดยใช้ภาพเพื่อใช้วัดเจตคติบุคลิกภาพของบุคคล โดยที่ภาพจะเป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลแสดงความคิดเห็นออกมา และสามารถสังเกตได้ว่าบุคคลนั้นมีความรู้สึกอย่างไร วิธีการวัดเจตคติโดยการสร้างจินตภาพนี้ ผู้ทำการศึกษามีประสบการณ์และความสามารถเพียงพอในการแปลความหมายของข้อมูลที่ได้มา

5. การวัดแบบผู้ถูกศึกษาไม่รู้ตัว วิธีการนี้ผู้ที่เก็บข้อมูลไม่จำเป็นต้องเกี่ยวข้องกับผู้ถูกศึกษาโดยตรงทั้งในลักษณะเป็นกลุ่มหรือรายบุคคล และผู้ถูกศึกษาไม่รู้สึกรู้ว่ากำลังถูกศึกษาอยู่

6. การวัดทางสรีระ คือการใช้เครื่องมือไฟฟ้าหรือเครื่องมืออื่น ๆ ในการสังเกต การเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย เนื่องด้วยเจตคติต่อสิ่งหนึ่งมีองค์ประกอบที่สำคัญ คือมีความรู้ ไปในทางชอบหรือไม่ชอบ ความรู้สึกนี้อาจจะเพิ่มขึ้นหรือลดลงขึ้นอยู่กับเรื่องราวและบุคคล เมื่อถูกกระตุ้นด้วยสิ่งที่เขาเคยชอบหรือไม่ชอบ จะทำให้ระดับอารมณ์ในขณะนั้นเปลี่ยนแปลงไป ถ้าใช้ เครื่องมือวัดในทางสรีระที่ละเอียดก็สามารถตรวจพบการเปลี่ยนแปลงทางอารมณ์ได้ แต่เนื่องด้วยเครื่องมือวัดทางสรีระนั้นมีราคาสูงและผู้ใช้ต้องมีความรู้ทางสรีรศาสตร์เป็นอย่างดี ดังนั้น วิธีการนี้จึงยังไม่เป็นที่แพร่หลายในการวิจัยทางจิตวิทยาสังคม

การเปลี่ยนเจตคติ

เมื่อเจตคติเป็นความรู้สึกนึกคิดของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดขณะหนึ่ง ความรู้สึกนี้ไม่คงที่ย่อม เปลี่ยนแปลงไปตามประสบการณ์ใหม่อันเกิดจากความรู้ใหม่ในเวลาต่อมา ซึ่งในการเปลี่ยนแปลง เจต คตินั้นมีตัวแปรสำคัญที่ต้องพิจารณาข้อแรกคือกระบวนการกลั่นกรองข่าวสารใหม่ โดยการมี ปฏิสัมพันธ์กันทางความรู้สึกนึกคิดกับผู้อื่น ข้อที่สองคือการคงไว้ซึ่งโครงสร้างของเจตคติ หรือ กล่าว ง่าย ๆ คือ ทุกอย่างมุ่งเน้นไปยังการอนุรักษ์เจตคติ โดยเฉพาะถ้าสอดคล้องกับความต้องการ ของสังคม และเข้ากับความต้องการของสังคมและเข้ากับเจตคติของคนส่วนใหญ่ (นพมาศ อีร์เวคิน, 2542, หน้า 95) ในการเปลี่ยนแปลงเจตคติทำได้หลายวิธี ได้แก่

1. สร้างเจตคติใหม่ เช่น ต้องการความงามทางร่างกาย ต้องไม่เว้นการออกกำลังกาย
2. ในกรณีที่มีเจตคติเดิม ๆ ก็กลับล้างเจตคติเดิม
3. สร้างเสริมความเชื่อเดิมให้เข้มแข็ง
4. ปรับเปลี่ยนตัวแปรต่าง ๆ
5. เปลี่ยนเจตคติโดยใช้สื่อมวลชนและการโฆษณา ชักจูงใจ รวมทั้งการใช้บุคคล

ที่น่าเชื่อถือเป็นต้นแบบที่ดี

6. การใช้กลุ่มในการเปลี่ยนแปลงเจตคติ เช่น ค่านิยม เป็นต้น เนื่องจากกลุ่มอิทธิพล ต่อ บุคคลโดยเฉพาะวัยรุ่น นอกจากนั้นกลุ่มอาจช่วยในการเปลี่ยนแปลงความเชื่อและค่านิยมได้ดี เป็นไปในทางเดียวกับพรธณี ช.เจนจิต (2528, หน้า 255 - 289) อธิบายถึง เจตคติที่สามารถ เปลี่ยนแปลงได้ โดยการดำเนินการดังต่อไปนี้คือ

6.1 การได้รับข้อมูลในทุกแง่มุมเกี่ยวกับสิ่งที่ตนมีเจตคติไม่ดี คือ ให้มองทุกด้าน ไม่ใช่มอง แต่ด้านเดียว

6.2 จัดประสบการณ์ใหม่ให้เกิดการเรียนรู้ใหม่

6.3 มีการเร้าให้เกิดอารมณ์กลัว เพื่อให้เจตคติที่ไม่ดีแก่สิ่งที่ต้องการให้เลิกปฏิบัติ

การสร้างเจตคติ

เจตคติเป็นสิ่งที่บุคคลสร้างสะสมจากประสบการณ์ในช่วงเวลาที่นานพอสมควร เจตคติ เสริมสร้างจากสิ่งต่าง ๆ ดังนี้

1. การอบรมเลี้ยงดูในครอบครัว เจตคติจะถูกสร้างเสริมแต่ในวัยเด็กจากการอบรมเลี้ยงดู เช่น ครอบครัวที่พ่อแม่และลูกชายถูกยกย่องให้เหนือกว่าลูกผู้หญิง ก็จะก่อให้เกิดทัศนคติว่าผู้ชายดีกว่า เหนือกว่าผู้หญิงขึ้นทีละน้อย
2. ประสบการณ์ตรงส่วนบุคคล เช่น คนที่เคยจมน้ำในตอนเด็กจะมีเจตคติที่ไม่ดีต่อน้ำ เป็นต้น หรือคนที่ถูกสุนัขกัดก็จะมีเจตคติที่ไม่ดีต่อสุนัข
3. ประสบการณ์ที่ฝังใจ ได้แก่ สภาพการณ์ หรือเหตุการณ์ที่มีอิทธิพลต่อความจำของเรา ไม่ว่าจะเกิดขึ้นกับตนเองหรือผู้อื่น เช่น เครื่องบินตก คนตายมาก ก็อาจทำให้เกิดเจตคติที่ไม่ดีต่อการเดินทางด้วยเครื่องบิน หรือขึ้นรถบริษัททัวร์เดินทางไปภาคใต้แล้วถูกปล้น ก็อาจทำให้เกิดเจตคติที่ไม่ดีต่อการเดินทางไปภาคใต้โดยรถทัวร์
4. การถ่ายทอดจากเจตคติที่มีอยู่แล้ว เจตคติบางอย่างมีอยู่ในครอบครัวแล้วตั้งแต่เด็กเกิดมา และเด็กจะรับถ่ายทอดเจตคติอันนี้จากพ่อแม่ เช่น เจตคติทางด้านการเมือง ศาสนา เป็นต้น หรือเจตคติบางอย่างอาจรับถ่ายทอดจากกลุ่มเพื่อน (Peer Group) การที่คนเรายอมรับความคิดหรือปฏิบัติตามหมู่่มาก เพราะคนเรามักคิดว่าถ้าคนหมู่มากทำอะไรมักจะถูกต้องมากกว่า คนจำนวนน้อยหา และถ้าบุคคลใดหาผิดไปจากคนหมู่มาก ก็อาจถูกทอดทิ้ง หรือจะทำให้ไม่ได้รับการยอมรับจากสังคมก็ได้
5. บุคลิกภาพของตนเอง การที่คนเราจะยอมรับเจตคติหรือค่านิยมจากกลุ่มหรือไม่นั้น ขึ้นอยู่กับบุคลิกภาพของเขาอยู่มาก ถึงแม้ว่าบุคลิกภาพจะถูกอิทธิพลของสังคมช่วยหล่อหลอมส่วนหนึ่ง แต่อีกส่วนหนึ่งก็ยังเป็นผลจากพันธุกรรมของเขา ซึ่งทำให้บุคลิกภาพไม่เหมือนกัน คนบางคนอาจมีลักษณะตามกลุ่ม บางคนอาจมีลักษณะเชื่อในตนเองสูง หรือเห็นตนเป็นส่วนใหญ่ เชื่อความคิดเห็นของตนเองค่อนข้างสูง
6. สื่อมวลชน เจตคติของบุคคลบางครั้งสร้างจากสื่อมวลชน เช่น หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ และภาพยนตร์ เพราะสิ่งเหล่านี้จะให้ข้อมูลต่าง ๆ แก่มวลชนได้มาก แม้ข้อมูลบางอย่าง อาจเป็นส่วนหนึ่งของข้อมูลทั้งหมด แต่ก็อาจมีอิทธิพลให้มวลชนส่วนหนึ่งมีเจตคติคล้ายตามได้ เช่น หนังสือพิมพ์ที่สนับสนุนพรรคการเมืองใด ก็จะกล่าวถึงส่วนดีของพรรคการเมืองนั้น ๆ เท่านั้น ก็อาจช่วยสร้างเจตคติที่ดีให้กับสื่อมวลชนต่อพรรคการเมืองนั้นได้
7. ความต้องการได้รับหรือไม่ได้รับการตอบสนอง เช่น ถ้าเราเจ็บป่วยต้องการการรักษา แพทย์สามารถรักษาช่วยให้เราหายเจ็บป่วยได้ เราก็มีเจตคติที่ดีต่อแพทย์ ในทางตรงกันข้ามถ้าญาติ พี่น้องของเราเจ็บป่วยไปโรงพยาบาล แต่ปรากฏว่าไม่มีเตียง แล้วญาติเราตายไป เราก็มีเจตคติที่ไม่ดี ต่อ

โรงพยาบาลและแพทย์ได้ สอดคล้องกับจุฑารัตน์ เอื้ออานวย (2549) กล่าวว่าเจตคตินี้ สามารถ สร้าง ขึ้นใหม่หรือเปลี่ยนแปลงได้ โดยแบ่งเป็น 5 ประเภท ได้แก่

7.1 เจตคติในด้านความรู้สึกหรืออารมณ์ (Affective Attitude) ประสบการณ์ที่คนได้ สร้าง ความพึงพอใจและความสุขใจ จนกระทั่งให้มีเจตคติที่ดีต่อสิ่งนั้น ตลอดจนเรื่องอื่น ๆ ที่คล้ายคลึงกัน

7.2 เจตคติทางปัญญา (Intellectual Attitude) เป็นเจตคติที่ประกอบด้วยความคิด และความรู้เป็นแกน บุคคลอาจมีเจตคติต่อบางสิ่งบางอย่างโดยอาศัยการศึกษา ความรู้ จนเกิด ความเข้าใจและมีความสัมพันธ์กับจิตใจ คืออารมณ์และความรู้สึกรวม หมายถึง มีความรู้สึก จนเกิดความซาบซึ้งเห็นดีเห็นงามด้วย เช่น เจตคติที่มีต่อศาสนา เจตคติที่ไม่ดีต่อยาเสพติด

7.3 เจตคติทางการกระทำ (Action-oriented Attitude) เป็นเจตคติที่พร้อมจะนำไป ปฏิบัติ เพื่อสนองความต้องการของบุคคล เช่น เจตคติที่ดีต่อการพูดจาไพเราะอ่อนหวานเพื่อให้ คนอื่นเกิดความนิยม เจตคติที่มีต่องานในสำนักงาน

7.4 เจตคติทางด้านความสมดุล (Balanced Attitude) ประกอบด้วยความสัมพันธ์ ทางด้านความรู้สึกและอารมณ์เจตคติทางปัญญาและเจตคติทางการกระทำ เป็นเจตคติที่สามารถ ตอบสนองต่อความพึงพอใจในการทำงาน ทำให้บุคคลสามารถทำงานตามเป้าหมายของตนเอง และองค์การได้

7.5 เจตคติในการป้องกันตัวเอง (Ego-defensive Attitude) เป็นเจตคติเกี่ยวกับการ ป้องกันตนเองให้พ้นจากความขัดแย้งภายในใจ ประกอบด้วยความสัมพันธ์ทั้ง 3 ด้าน คือ ความสัมพันธ์ด้านความรู้สึก อารมณ์ ด้านปัญญาและด้านการกระทำ

ประโยชน์ของเจตคติ

เจตคติ เป็นสิ่งสำคัญในการทำให้คนแสดงพฤติกรรมออกมา ซึ่งเจตคติมีประโยชน์ดังนี้ (อัจนา มุกดาสนิท, 2545, หน้า 18 - 19)

1. เจตคติ ช่วยให้เกิดความรู้ คือคนเราจะแสวงหาระดับความสามารถ ความมั่นคง เพื่อที่จะ รับรู้หรือได้มาตามจุดหมาย
2. เจตคติ ช่วยในการปรับตัว เจตคติ จะเป็นแรงจูงใจให้บุคคลปรับตัว เพื่อให้ได้รับ ความสำเร็จ และไปสู่จุดหมายที่พึงพอใจ
3. เจตคติ ช่วยในการแสดงออกถึงค่านิยม ซึ่งเป็นการแสดงออกในเรื่องความคิดเห็น ของบุคคลให้มีความสอดคล้องกับค่านิยมของสังคม

4. เจตคติ ช่วยในการป้องกันตนเอง คือสิ่งแวดล้อมหรือข้อเท็จจริงต่าง ๆ อาจทำให้เกิดความไม่สบายใจขึ้น ดังนั้น บุคคลป้องกันโดยสร้างเจตคติ ต่อสิ่งนั้นในทางลบ เพื่อหลีกเลี่ยงสิ่งที่ไม่พึงปรารถนา

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ประชากร
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ นักเรียนโรงเรียนเมืองราดวิทยาคมกำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 ในภาคเรียนที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2562 นักเรียนจำนวน 30 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

1. แบบสอบถามวัดเจตคติ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบสอบถาม จำนวน 30 ชุด ไปให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1

วิธีดำเนินการวิจัย

ระยะเวลาในการดำเนินงาน 1 กรกฎาคม 2562 – 6 กันยายน 2562

วัน เดือน ปี	กิจกรรม	หมายเหตุ
1 – 15 ก.ค. 62	ศึกษาสภาพปัญหาและวิเคราะห์ปัญหา	
15 ก.ค. 62 – 16 ส.ค.62	* เขียนเค้าโครงงานวิจัยในชั้นเรียน * ศึกษาเทคนิคการสร้างแบบสอบถาม * ออกแบบและสร้างแบบสอบถามที่จะ ใช้ในงานวิจัย	
19 - 23 ส.ค. 62	นักเรียนทำแบบสอบถาม	ผู้วิจัยบันทึกข้อมูล
26 – 30 ส.ค. 62	เก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล	ผู้วิจัยบันทึกข้อมูล
2 – 6 ก.ย. 62	* สรุปและอภิปรายผล * จัดทำรูปเล่ม	

ขั้นตอนการดำเนินการ

ในการดำเนินการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อวัดเจตคติของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ โดยผู้วิจัยได้ทำการศึกษาสภาพปัญหาในการจัดการเรียนการสอน และทำการวิเคราะห์หาสาเหตุของปัญหา โดยใช้แบบทดสอบวัดเจตคติของผู้เรียน และ นำผลจากแบบทดสอบมาปรับปรุงแนววิธีการสอน โดยได้ดำเนินการทำการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งมีรายละเอียดเป็น ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นวิเคราะห์ (Analysis)

1.1 วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้เรียน การวิเคราะห์ผู้เรียนได้กำหนดไว้ดังนี้

ประชากร คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562

โรงเรียนเมืองราดวิทยาคม มีจำนวน 30 คน

1.2 วิเคราะห์ทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยการหาค่าเฉลี่ยและระดับทัศนคติ

2. ขั้นตอนออกแบบ (Design)

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างแบบวัดเจตคติของนักเรียนที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ โดยมีลำดับขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

2.1 ศึกษาเทคนิคการสร้างแบบสอบถามการวัดเจตคติจากเอกสารต่าง ๆ

2.2 สร้างแบบสอบถามวัดเจตคติของนักเรียนที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 10 ข้อ โดยใช้ มาตรฐานส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามวิธีการของ Linkert ซึ่งมีตัวเลือกให้เลือก 5 ข้อ โดยถือเกณฑ์น้ำหนักในการให้คะแนนตัวเลือกของข้อคำถามประเภททางบวก และ ประเภททางลบ ดังนี้ (บุญเรียง ขจรศิลป์,2530)

ข้อคำถามประเภททางบวก Favorable Statement				ข้อคำถามประเภททางลบ Unfavorable Statement			
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	5	คะแนน	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	5	คะแนน
เห็นด้วย	ให้	4	คะแนน	ไม่เห็นด้วย	ให้	4	คะแนน
ไม่แน่ใจ	ให้	3	คะแนน	ไม่แน่ใจ	ให้	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ให้	2	คะแนน	เห็นด้วย	ให้	2	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	1	คะแนน	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	1	คะแนน

กำหนดเกณฑ์ในการคิดคะแนนเฉลี่ยของแบบสอบถามตามเกณฑ์ของ ศักดิ์ชัย เสรีรัฐ (2530) ดังนี้

ถ้าคะแนนเฉลี่ยมีค่าน้อยกว่า	1.55	แสดงว่ามีเจตคติที่ไม่ดีอย่างมากต่อวิชาภาษาอังกฤษ
ถ้าคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง	1.56 – 2.55	แสดงว่ามีเจตคติที่ไม่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษ
ถ้าคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง	2.56 -3.55	แสดงว่ามีเจตคติปานกลางต่อวิชาภาษาอังกฤษ
ถ้าคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง	3.56 – 4.55	แสดงว่ามีเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษ
ถ้าคะแนนเฉลี่ยมากกว่า	4.55	แสดงว่ามีเจตคติที่ดีอย่างมากต่อวิชาภาษาอังกฤษ

3. ขั้นตอนการ

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้มีการดำเนินการ ดังนี้

3.1 นำแบบวัดเจตคติของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษให้นักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนเมืองราด วิทยาคม จำนวน 30 คน ทำ เพื่อวัดเจตคติของนักเรียน และทำการบันทึกคะแนน

3.2 ดำเนินการหาค่าเฉลี่ยของแต่ละข้อคำถาม

3.3 ดำเนินการหาค่าเฉลี่ยของแบบสอบถามวัดเจตคติทั้งฉบับ และเขียนข้อสรุป

4. ชั้นวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 วิเคราะห์ผลจากคะแนนที่ได้จากการทำแบบสอบถามวัดเจตคติ

4.2 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

4.2.1 การหาค่าเฉลี่ย (\bar{X})

$$(\bar{X}) = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ

(\bar{X})	=	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม
$\sum X$	=	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
N	=	จำนวนนักเรียนทั้งหมด

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการศึกษาวิจัยในชั้นเรียนครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ วัดเจตคติของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อนำผลการวิจัยมาเป็นข้อมูลในการแก้ปัญหา ในการจัดการเรียนการสอน และ เพื่อให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เห็นประโยชน์ และคุณค่าของภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบสอบถามเพื่อวัดเจตคติของนักเรียนจำนวน 10 ข้อ โดยได้ทำการสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนเมืองราดวิทยาคม จำนวน 30 คน ผู้วิจัยได้ทำวิจัยโดยให้นักเรียนทำแบบสอบถามวัดเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ โดยสามารถวิเคราะห์ผลได้ดังนี้

ผลการวิเคราะห์แบบสอบถามวัดเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

ตาราง 1 แสดงผลการวิเคราะห์แบบสอบถามวัดเจตคติของนักเรียนที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ

ความคิดเห็นของนักเรียน	ค่าเฉลี่ย
1. วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่พัฒนาไปสู่สังคมโลกได้	4.95
2. ข้าพเจ้ามีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์เพิ่มมากขึ้นจากเดิม	4.95
3. ข้าพเจ้ามีความมั่นใจเพิ่มมากขึ้นจากการทำแบบฝึกหัดทบทวนก่อนสอบ	4.95
4. วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ทำให้เป็นคนกล้าแสดงออก	4.95
5. การเรียนวิชาภาษาอังกฤษไม่ช่วยให้ชีวิตก้าวหน้า	1.24
6. ข้าพเจ้ารู้สึกประหม่าทุกครั้งเมื่อมีโอกาสได้สื่อสารเป็นภาษาอังกฤษ	4.90
7. วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่เรียนรู้ได้ยากมาก	4.90
8. วิชาภาษาอังกฤษทำให้เกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	4.90
9. ภาษาอังกฤษมีส่วนช่วยในการประกอบอาชีพในอนาคตได้	4.90
10. ข้าพเจ้ามีความสุขมากเมื่อได้เรียนวิชาภาษาอังกฤษ	4.90

จากตาราง 1 แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษ โดยเฉลี่ยจากแบบสอบถามทั้งหมดได้ 4.55 คะแนน

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการศึกษาวิจัย

จากการศึกษาและวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของคะแนน ที่ได้จากแบบสอบถามวัดเจตคติของนักเรียน แสดงให้เห็นว่า คะแนนเฉลี่ยของแบบสอบถามทั้งหมด 10 ข้อ เกี่ยวกับวิชาภาษาอังกฤษ ทั้งข้อคำถามประเภททางบวก และ ประเภททางลบ มีค่าเท่ากับ 4.55 ซึ่งแปลความได้ว่านักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษ

อภิปรายผลการศึกษา

จากการสร้างแบบสอบถามเพื่อวัดเจตคติของนักเรียนที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในครั้งนี้ สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

- พบว่านักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษ ในระดับคะแนนเฉลี่ย 4.55 ซึ่งเป็นระดับคะแนนต้นๆของระดับเจตคติที่ดี ซึ่งจากการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของแต่ละข้อคำถามทั้งประเภททางบวกและประเภททางลบ พบว่าอาจมีผลมาจากการที่นักเรียนส่วนใหญ่เกิดความสับสนกับข้อคำถามที่เป็นข้อคำถามประเภททางลบ

ข้อเสนอแนะ

1. ในการสร้างแบบสอบถามวัดเจตคติของนักเรียนที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ อาจเป็นในรูปแบบของการสัมภาษณ์ หรือการให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นบ้างก็ได้ หรืออาจจะลองเปรียบเทียบเจตคติของนักเรียนที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษกับวิชาอื่น ๆ เพื่อที่จะเป็นการเก็บข้อมูลเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาการเรียนการสอนต่อไป

2. ในการวิจัยครั้งต่อไป อาจเพิ่มปริมาณของกลุ่มตัวอย่างขึ้น และอาจเจาะจงทำการวิจัยกลุ่มนักเรียนในระดับชั้นอื่น ๆ ต่อไป

ภาคผนวก

เอกสารอ้างอิง

- กนกพร บุญอาจ. การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษโดยวิธีการสอนแบบเน้นกระบวนการ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี, 2553.
- กรรณิกา สร้อยบุตตา. การใช้กิจกรรมบทบาทสมมติในการพัฒนาทักษะด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, 2553.
- กิตติยากร นี้อ่อน. การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, 2551.
- เกษญา ไชยวงษ์จันทร์. การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลมหาสารคาม. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, 2553.
- ชนิษฐา พรหมกอง. การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, 2553.

แบบสอบถามเพื่อวัดเจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้สร้างขึ้นเพื่อวัดความคิดเห็นที่ผู้เรียนมีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
2. แบบสอบถามฉบับนี้มี 2 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบ

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้ตอบที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบ

คำชี้แจง : แบบสอบถามนี้ออกแบบขึ้นเพื่อสอบถามข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบ

โปรดใส่เครื่องหมาย / ลงในช่องว่างที่เหมาะสมกับคำตอบของท่าน

เพศ ชาย หญิง

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของผู้ตอบที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง : แบบสอบถามนี้ออกแบบขึ้นเพื่อสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

โปรดอ่านข้อความด้วยความรอบคอบและใส่เครื่องหมาย / ในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

5 = เห็นด้วยอย่างยิ่ง 4 = เห็นด้วย 3 = ไม่แน่ใจ 2 = ไม่เห็นด้วย 1 = ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
ตัวอย่าง :

ความคิดเห็นของนักเรียน	เห็นด้วย อย่างยิ่ง 5	เห็น ด้วย 4	ไม่ แน่ใจ 3	ไม่ เห็น ด้วย 2	ไม่เห็นด้วยอย่าง ยิ่ง 1
วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่น่าสนใจ		/			

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ความคิดเห็นของนักเรียน	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง 5	เห็น ด้วย 4	ไม่ แน่ใจ 3	ไม่เห็น ด้วย 2	ไม่เห็น ด้วยอย่าง ยิ่ง 1
1. วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่พัฒนาไปสู่สังคม โลกได้					
1. ข้าพเจ้ามีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์เพิ่มมากขึ้น จากเดิม					
2. ข้าพเจ้ามีความมั่นใจเพิ่มมากขึ้นจากการทำ แบบฝึกหัดทบทวนก่อนการสอบ					
4. วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ทำให้เป็นคนกล้า แสดงออก					
5. การเรียนวิชาภาษาอังกฤษไม่ช่วยให้ชีวิต ก้าวหน้า					
6. ข้าพเจ้ารู้สึกประหม่าทุกครั้งเมื่อมีโอกาสได้ สื่อสาร เป็นภาษาอังกฤษ					
7. วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่เรียนรู้ได้ยากมาก					
8. วิชาภาษาอังกฤษทำให้เกิดความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์					
9. ภาษาอังกฤษมีส่วนช่วยในการประกอบอาชีพ ใน อนาคตได้					
10. ข้าพเจ้ามีความสุขมากเมื่อได้เรียนวิชา ภาษาอังกฤษ					

ข้อเสนอแนะ

ตารางที่ 1 ผลการแสดงความเห็นของเจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 ที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ความคิดเห็นของนักเรียน	เห็นด้วยอย่างยิ่ง 5	เห็นด้วย 4	ไม่แน่ใจ 3	ไม่เห็นด้วย 2	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง 1
1. วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่พัฒนาไปสู่สังคมโลกได้	11	10	-	-	-
2. ข้าพเจ้ามีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์เพิ่มมากขึ้นจากเดิม	13	8	-	-	-
3. ข้าพเจ้ามีความมั่นใจเพิ่มมากขึ้นจากการทำแบบฝึกหัด ทบทวนก่อนการสอบ	15	6	-	-	-
4. วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ทำให้เป็นคนกล้าแสดงออก	16	5	-	-	-
5. การเรียนวิชาภาษาอังกฤษไม่ช่วยให้ชีวิตก้าวหน้า	-	-	-	5	16
6. ข้าพเจ้ารู้สึกประหม่าทุกครั้งเมื่อมีโอกาสได้สื่อสารเป็นภาษาอังกฤษ	20	1	-	-	-
7. วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่เรียนรู้ได้ยากมาก	18	3	-	-	-
8. วิชาภาษาอังกฤษทำให้เกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	14	7	-	-	-
9. ภาษาอังกฤษมีส่วนช่วยในการประกอบอาชีพในอนาคตได้	20	1	-	-	-
10. ข้าพเจ้ามีความสุขมากเมื่อได้เรียนวิชาภาษาอังกฤษ	6	15	-	-	-

ตารางที่ 2 แสดงการหาค่าของแต่ละข้อความความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ความคิดเห็นของนักเรียน	เห็นด้วย อย่างยิ่ง 5	เห็น ด้วย 4	ไม่ แน่ใจ 3	ไม่เห็น ด้วย 2	ไม่เห็น ด้วยอย่าง ยิ่ง 1
1. วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่พัฒนาไปสู่สังคมโลกได้	11x5	10x4	-	-	-
2. ข้าพเจ้ามีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์เพิ่มมากขึ้นจากเดิม	13x5	8x4	-	-	-
3. ข้าพเจ้ามีความมั่นใจเพิ่มมากขึ้นจากการทำแบบฝึกหัด ทบทวนก่อนการสอบ	15x5	6x4	-	-	-
4. วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ทำให้เป็นคนกล้าแสดงออก	16x5	5x4	-	-	-
5. การเรียนวิชาภาษาอังกฤษไม่ช่วยให้ชีวิตก้าวหน้า	-	-	-	5x2	16x1
6. ข้าพเจ้ารู้สึกประหม่าทุกครั้งเมื่อมีโอกาสได้สื่อสารเป็นภาษาอังกฤษ	19x5	1x4	-	-	-
7. วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่เรียนรู้ได้ยากมาก	17x5	3x4	-	-	-
8. วิชาภาษาอังกฤษทำให้เกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	13x5	7x4	-	-	-
9. ภาษาอังกฤษมีส่วนช่วยในการประกอบอาชีพในอนาคตได้	19x5	1x4	-	-	-
10. ข้าพเจ้ามีความสุขมากเมื่อได้เรียนวิชาภาษาอังกฤษ	5x5	15x4	-	-	-

ตารางที่ 3 แสดงคะแนนรวมของแต่ละข้อคำถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ความคิดเห็นของนักเรียน	เห็นด้วย อย่างยิ่ง 5	เห็น ด้วย 4	ไม่ แน่ใจ 3	ไม่เห็น ด้วย 2	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง 1
1. วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่พัฒนาไปสู่ สังคมโลกได้	55	40	-	-	-
2. ข้าพเจ้ามีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์เพิ่ม มากขึ้นจากเดิม	65	32	-	-	-
3. ข้าพเจ้ามีความมั่นใจเพิ่มมากขึ้นจาก การทำแบบฝึกหัด ทบทวนก่อนการสอบ	75	24	-	-	-
4. วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ทำให้เป็น คนกล้า แสดงออก	80	20	-	-	-
5. การเรียนวิชาภาษาอังกฤษไม่ช่วยให้ ชีวิตก้าวหน้า	-	-	-	10	16
6. ข้าพเจ้ารู้สึกประหม่าทุกครั้งเมื่อมี โอกาสได้สื่อสารเป็นภาษาอังกฤษ	95	4	-	-	-
7. วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่เรียนรู้ได้ ยากมาก	85	12	-	-	-
8. วิชาภาษาอังกฤษทำให้เกิดความคิด ริเริ่มสร้างสรรค์	65	28	-	-	-
9. ภาษาอังกฤษมีส่วนช่วยในการ ประกอบอาชีพในอนาคตได้	95	4	-	-	-
10. ข้าพเจ้ามีความสุขมากเมื่อได้เรียน วิชาภาษาอังกฤษ	25	60	-	-	-

ตารางที่ 1 แสดงคะแนนเฉลี่ยของแต่ละข้อคำถามและคะแนนเฉลี่ยโดยรวมความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ความคิดเห็นของนักเรียน	ค่าเฉลี่ย
1. วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่พัฒนาไปสู่สังคมโลกได้	4.95
2. ข้าพเจ้ามีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์เพิ่มมากขึ้นจากเดิม	4.95
3. ข้าพเจ้ามีความมั่นใจเพิ่มมากขึ้นจากการทำแบบฝึกหัดทบทวนก่อนการสอบ	4.95
4. วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ทำให้เป็นคนกล้าแสดงออก	4.95
5. การเรียนวิชาภาษาอังกฤษไม่ช่วยให้ชีวิตก้าวหน้า	1.24
6. ข้าพเจ้ารู้สึกประหม่าทุกครั้งเมื่อมีโอกาสได้สื่อสารเป็นภาษาอังกฤษ	4.90
7. วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่เรียนรู้ได้ยากมาก	4.90
8. วิชาภาษาอังกฤษทำให้เกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	4.90
9. ภาษาอังกฤษมีส่วนช่วยในการประกอบอาชีพในอนาคตได้	4.90
10. ข้าพเจ้ามีความสุขมากเมื่อได้เรียนวิชาภาษาอังกฤษ	4.90
	4.55